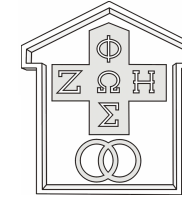

Domowy Kościół

Biuletyn Informacyjny Domowego Kościoła
gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie w Archidiecezji Łódzkiej

SYLWESTER!!!

Zapraszamy do spędzenia tegorocznego Sylwestra we wspólnocie Domowego Kościoła w Domu Ruchu przy ul. Zgierskiej 232.

Koszt zabawy - 40 zł. od pary.

W tej kwocie zapewniamy: dekorację sali, muzykę z komputera, napoje (kawa, herbata, napoje chłodzące), pieczywo, masło.

Pozostałe produkty na stoły biesiadne przynosimy ze sobą wg uznania (wędlinę, sałatki, bigos, ciasta, słodczyce, owoce, itp.).

W trakcie zabawy przewidziana jest Msza św. noworoczna.

Prosimy o szybką decyzję i zgłaszanie udziału do organizatorów jeszcze w listopadzie lub podczas seminarium DK (01.12.2007).

Oczekujemy też deklaracji pomocy w przygotowaniu imprezy (dekorowanie sali, zakupy, sprzątanie).

Zgłoszenia przyjmują :

Teresa i Edward Bulscy,

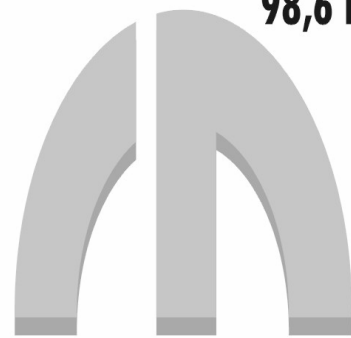
tel. 659-28-23, kom. 502 315 535,

e-mail edbulski@gmail.com

www.domowykosciol-lodz.pl

www.dk-lodz.pl

98,6 FM

Radio Niepokalanów

**Filmowanie uroczystości
i wydarzeń rodzinnych**
Cyfrowy montaż
Nagranie na DVD lub VHS
Kopiowanie kaset VHS na DVD
Piotr Banach tel. 608 770 965
e-mail: interfacet@tlen.pl

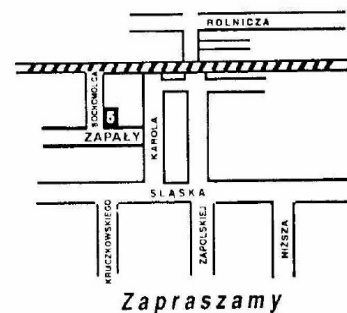

**AUTO
MECHANIK**
TECHNIK MECHANIK SAMOCHODOWY
ADAM WIŚNIEWSKI

ŁÓDŹ, UL. ZAPALY 5 (Dojazd od ul. Śląskiej)

tel. 647-15-51
Czynne 9.00 - 17.00
tel. dom. 681-56-76
(wieczorem)

Zapraszamy

Expres

Doradztwo Finansowe

Daniel Skrzypczak

Doradzam osobom fizycznym i firmom w zakresie:

- kredytów firmowych
- kredytów hipotecznych (zakup, budowa, remont)
- inwestowania kapitału
- obniżenia kosztów kredytów

Pomagam w wyborze banku i przygotowaniu dokumentów

Jeśli masz pytania zadzwoń lub napisz:

tel.: 601 417 285
mail.: dskr@o2.pl

Firma Remontowo—Budowlana REMAL

Wykonuje usługi wykończeniowe:

- Malowanie
- Tapetowanie
- Gładź gipsowa
- Glazura, terakota
- Sufity podwieszane
- Drobne naprawy elektryczne i hydrauliczne
- Zabudowy
- I inne

Jerzy Słodyński
Tel. 600472303, 042-6331637

Jolanta i Zdzisław Marszałkowie
para diecezjalna

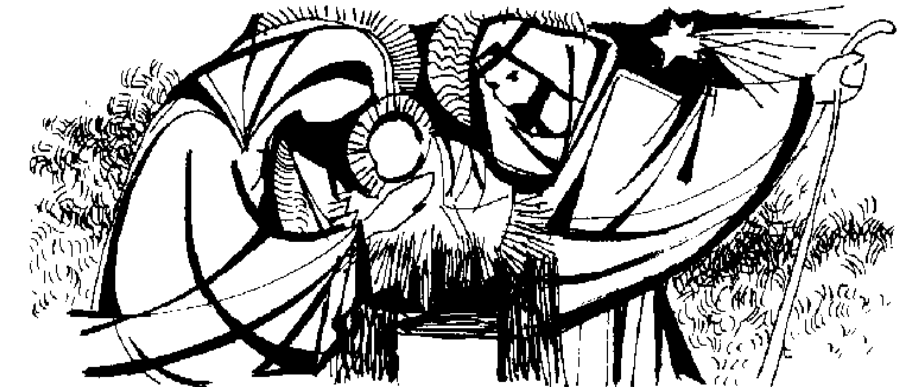
Drogie rodziny oazowe!

*Wesołą nowinę, bracia, słuchajcie –
Niebieską Dziecinę z nami witajcie.*

Wszystkim rodzinom oazowym życzymy szczęśliwych Świąt Bożego Narodzenia, błogosławieństwa Bożego i opieki Świętej Rodziny w nowym roku kalendarzowym.

Tegoroczne hasło formacyjne „Idźcie i głoscie” ma szczególną wymowę w Święta Bożego Narodzenia. Mamy głosić dobrą nowinę o Jezusie Chrystusie, którego dał nam Bóg, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne (J3,16).

Jako członkowie Domowego Kościoła wiemy, że w pierwszej kolejności jesteśmy posłani do naszych najbliższych. Podczas sakramentu małżeństwa zobowiązujemy się po katolicku wychować swoje dzieci. Katolickie wychowanie oznacza przygotowanie młodego człowieka do samodzielnego życia w społeczeństwie jako członka społeczności i chrześcijanina. Dzieci katolickich rodziców powinny dawać dobry przykład otoczeniu, ale też głosić światu Jezusa. Tak więc wszechstronne wychowywanie naszych dzieci obejmuje również przekazywanie wiary. Jeżeli nie zaniedbujemy własnej formacji, to z Bożą pomocą jesteśmy w stanie wypełniać to trudne i odpowiedzialne zadanie. Jesteśmy też zdolni do tego, aby radością doświadczenia Bożej miłości na drodze naszej formacji w Ruchu Światło-Życie dzielić się z innymi ludźmi, wszędzie tam, gdzie przyszło nam przebywać. To dzielenie się Bożą miłością może dokonywać się na różne sposoby, zależnie od indywidualnych charyzmatów. Pamiętajmy, że ewangelizacja przynosi owoce wtedy, gdy ewangelizujący nie zapominają o żywej relacji z Panem Jezusem, który jest Mistrzem ewangelizacji. Naśladując Mistrza będziemy kochać tych do których jesteśmy posłani i będziemy przekazywać bliźnim, coś, co mamy najlepszego - naszą żywą wiarę.

*Bóg stał się człowiekiem,
aby spotkać każdego z nas.
Pozwólmy, aby ta wielka tajemnica
przemieniła nasze życie.*

Jan Paweł II

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia składamy najserdeczniejsze życzenia

*zdrowia, autentycznej radości w tym zabieganym świecie,
pokoju serca, odrobiny odpoczynku,
bliżości osób, które kochamy,
ciepłej atmosfery przy rodzinnym stole,
nadziei płynącej ze żłóbka betlejemskiego
oraz wielu łask od Nowonarodzonego w nadchodzącym roku.
Niech Gwiazda, która wskazała drogę mędrcom
prowadzi nas na drogach naszego życia,
a Bóg narodzi się przede wszystkim w naszych sercach!*

Bp Adam Szal nowym delegatem Episkopatu Polski ds. Ruchu Światło—Życie

3 października br. podczas 341. Zebrania Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie nowym delegatem episkopatu polski został biskup pomocniczy archidiecezji przemyskiej Adam Szal.

Bp Adam Szal zastąpił bp Stanisława Budzika. Bp Szal ma 54 lata. Świecenia kapłańskie przyjął 31 maja 1979 r. Sakrę biskupią przyjął 23 grudnia 2003 r. w Katedrze Przemyskiej. Jego dewiza biskupią są słowa „ Chwała Tobie Trójco”.

(przygotowane podstawie tekstu ze strony Domowego Kościoła)

Czyńcie uczniów

17 listopada w seminarium duchownym w Płocku odbył się Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych (DWDD) filii warszawskiej (w skład której, oprócz diecezji łódzkiej wchodzi diecezje: białostocka, drohiczyńska, elcka, łomżyńska, łowicka, płocka, warszawska, warszawsko-praska). Diecezje reprezentowane były przez pary diecezjalne, moderatorów i zaproszonych przedstawicieli diakonii.

Problematyka dnia koncentrowała się wokół jednego z wielkich charyzmatów Ruchu Światło - Życie - ewangelizacji. Spotkanie stało się okazją do podjęcia refleksji nad aktualną kondycją ewangelizacyjną Ruchu.

Temat dnia "Czyńcie uczniów" zaczerpnięty został z Mt 28,19: "Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody", dosłownie: "Idźcie więc i czyńcie uczniów ze wszystkich narodów" - co oddaje w pełni wielki nakaz misyjny Chrystusa. Motto DWDD stanowiły słowa inicjatora szkół ewangelizacji Jose Prado Floresa:

"Apostolem nie jest ten kto biegnie, ale ten kto sprawia że biegnie Słowo"

Hasło pracy rocznej „Idźcie i głosćcie” skłania do pogłębionej analizy charyzmatu ewangelizacji, który w pełni ukazał się jako charyzmat naszego Ruchu w drugiej połowie lat 70-tych XX wieku. Pojawił się wówczas nowy program formacyjny oparty na ewangelizacji. Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki stwierdził wtedy, że posługa ewangelizacyjna Ruchu Światło-Życie powinna realizować się zarówno „ad intra”, czyli w ramach programu deuterokatechumenalnego oparte go o zasadę ewangelizacji, i w wymiarze „ad extra”, poprzez różne inicjatywy ewangelizacyjne podejmowane przez oazowiczów wobec osób, które nie przyjęły jeszcze Jezusa Chrystusa jako swojego Pana i Zbawiciela.

Ostatecznie liczne inicjatywy ewangelizacyjne naszego Ruchu przybrały formę planu „Ad Christum Redemptorem”, który ciągle jest wielkim darem i niezrealizowanym zadaniem.

Konferencję wygłosiła para filialna, Grażynka i Roman Strugowie z Bełchatowa, homilię na Eucharystii, z udziałem kilkunastu kapłanów i kleryków - moderator Ruchu Światło-Życie diecezji łódzkiej - ksiądz Piotr Pirek. Grażynka i Roman zwrócili uwagę, że służymy ewangelizacji poprzez formowanie wspólnot, przy czym szczególnie ważne jest:

- wierność trwanie we wspólnotie (permanenta formacja)
- wierność charyzmatowi (niczego nie "ujmować, ale i niczego nie dodawać")
- kolejność przeżywania rekolekcji (o ile to możliwe należy zadbać w pierwszej kolejności o formację podstawową, dopiero później rekolekcje tematyczne)
- członkostwo i płynące z niego świadectwo KWC

- świadectwo w najbliższym środowisku, w pracy, w rodzi(rozмовy, świadectwo własnego życia, dzielenie się prasą, książką katolicką)

- szczególne odpowiedzialny "odcinek" posługi ewangelizacji przypada parom pilotującym krag, tylko żyjące wiarą małżeństwa mogą przekazywać ją parom pilotowanym

Z relacji par diecezjalnych zwróciliśmy uwagę na następujące inicjatywy :

- rekolekcje ewangelizacyjne w rejonach (w tym miejscu przypominamy o odbywających się systematycznie w naszej diecezji rekolekcjach ewangelizacyjnych, w bieżącym roku pracy odbędą one się w kwietniu w Olszy k/Rogowa)

- diakonie ewangelizacji w rejonach

- szkoła głoszenia świadectw

- zaproszenia na spotkania ewangelizacyjne dla gimnazjalistów przygotowujących się do bierzmowania

- "pociąg ewangelizacyjny" - przemieszczający się od parafii do parafii

W tym miejscu wspomnieć należy, że ewangelizacja w sposób szczególny leży na sercu naszemu diecezjalnemu moderatorowi DK - księdzu Tomaszowi Owczarkowi. Już w latach 90-tych, w rejonie w którym posługuje ksiądz Tomasz miała miejsce ewangelizacja zarówno w całej parafii, jak i w kręgach Domowego Kościoła. Błogosławionych owoców ewangelizacji doświadczać możemy po dziś dzień. Ksiądz Tomasz jest autorem projektu ewangelizacji w parafiach poprzez małżeństwa Ruchu,

z projektem można zapoznać się na: <http://www.dk.oaza.pl/v7/listnr.php?seria=&nrlstu=98&nrt=14>

Główne wnioski z DWDD - które mogą być dla nas wskazówkami i drogowskazami na drodze ewangelizacji, na którą zaprasza nas Chrystus:

- tylko samemu kochając możemy innym przekazywać miłość - napełniajmy się więc miłością od Tego który jest miłością !
- pamiętajmy że Tym który ewangelizuje jest Chrystus, my jesteśmy narzędziami nieużytecznymi, wykonujemy to co do nich należy - uchroni to nas z jednej strony od przesadnej troski o "rezultaty" naszych działań, z drugiej ustrzeże przed pokusą pychy
- jedynie będąc w pełni autentycznymi możemy być wiarygodni.
- strzeżmy się "konsumpcjonizmu duchowego" - łaskami które dostajemy mam dzielić się z innymi, a nie myśleć jedynie o własnej korzyści duchowej

Na koniec przytoczmy kilka myśli na temat ewangelizacji naszego założyciela Sługi Bożego księdza Franciszka Blachnickiego:

- "Szczególną służbą i szczególnym charyzmatem naszego Ruchu w ramach Kościoła w Polsce ma być ewangelizacja; mamy stać się ruchem ewangelizacyjnym i zaczynam ewangelizacji. Mamy dążyć do tego, żeby zaszczerpić tę dynamikę ewangelizacyjną Kościołowi w Polsce"

- "Ludzie są dzisiaj naprawdę spragnieni Boga, są sfrustrowani, zawiędzeni przez różnych pseudowzbawicieli, stoją ludzie dzisiejsi wobec problemów nierozwiązanych i dlatego są przygotowani na przyjęcie prawdziwego zbawienia, prawdziwego Boga"

- " W dziedzinie rozwoju i przekazu nowego życia obowiązuje (...) prawo, które jest odpowiednikiem powszechnie obowiązującego w świecie bytów żywych prawa mówiącego, że życie może powstawać tylko z życia. Oznacza to, w zastosowaniu do sytuacji Oazy Nowego Życia, że tylko ci, którzy posiadają w sobie nowe życie, mogą być narzędziem jego przekazywania innym."

- "Ewangelizacja jest naturalną konsekwencją i owocem realizacji programu formacyjnego Ruchu, a zarazem jedyną weryfikacją i sprawdzianem autentyczności tej formacji."

- "Chodzi o to żeby wszystkie grupy oazowe, w miarę dojrzewania, przekształcały się w zespoły ewangelizacyjne. Musimy być świadomi tego, że wspólnota oazowa, która nie stała się jeszcze wspólnotą ewangelizacyjną, zatrzymała się na drodze swego rozwoju i nie postępuje naprzód."

Adres redakcji

piatki2@tlen.pl
93-256 Łódź
ul. G. Zapolskiej 53 m. 66
tel. 422796173

Prosimy dzielić się na łamach biuletynu tym, czego doświadczenie w swoich kręgach, opisujecie to wszystko co się dzieje w rejonach.

Czas Adwentu, czas Adwentu

Światło wskazuje drogę, rozprasza ciemności; kolejno zapalane świece symbolizują zbliżanie się narodzin Chrystusa - Światłości świata. Zachęca się do błogosławieństwa wieńca w sobotni wieczór przed I niedzielą Adwentu, aby znak ten stał się czytelny i nabrał charakteru sakralnego.

„ Co roku, poczynając od pierwszej niedzieli Adwentu, Kościół poprzez cykl niedziel i świąt stara się nam uświadomić zbawcze działanie Boga w dziejach człowieka, ludzkości, świata (właśnie dlatego „adventus”, czyli „przyjście”). Bóg przychodzi do człowieka. To jest podstawowy wymiar naszej wiary. Żyjemy wiarą, gdy otwieramy się na „przyjście Boga”, gdy trwamy „w adwencie”. Modlitwa Anioł Pański przypomina nam, jak była otwarta na przyjście Boga Najświętsza Maryja Panna: Ona wprowadza nas w Adwent”.

Jan Paweł II

Od V wieku Adwent ukształtowany był na wzór Wielkiego Postu, rozpoczynał się dniem Św. Marcina (11 XI). Miał charakter pokutny. Nakazany był post trzy razy w tygodniu (do naszych czasów post ten przetrwał i jest praktykowany w klasztorach klauzurowych siostr karmelitanek bosych). Zapoczątkowana na soborze watykańskim II reforma liturgiczna nadała adwentowi charakter radosnego oczekiwania. Jan Paweł II pierwszego grudnia 1985, w pierwszą niedzielę Adwentu przypomniał wiernym: „całe orędzie Adwentu przepelnione jest radosną wieścią: Pan przychodzi. Przychodzi dzisiaj raz jeszcze, tak jak w pełni czasów, która rozpoczęła się przed dwoma tysiącami lat i do tej pory działa w historii zbliżającej się ku trzeciemu tysiącleciu”.

W naszych domowych kościołach – rodzinie możemy odkrywać znaczenie treści liturgicznych, by łatwiej zanurzyć się w misterium Bożego Narodzenia i przeżyć je jako rzeczywistość przynoszącą nam wszystkim łaskę zbawienia. Ważne jest to nie tylko dla naszych dzieci (by rozumiały i łatwiej przeżywały ten czas), ale też i dla nas. Byśmy nie przebiegli tego czasu , poganiani mnogością obowiązków, zakupami, porządkami. Szczególnie teraz, gdy w sklepach słychać już kolędy, a choinki, bombki, gwiazdki błyszczą na sklepowych witrynach. Może warto w tym roku zwrócić uwagę na to co nam pomoże, by nasze oczekiwanie było radosne i by przygotować się do przyjęcia Jezusa Chrystusa uobecnionego w Słowie Bożym i znakach liturgicznych .

Dary Domowego Kościoła, a przede wszystkim Namiot Spotkania, modlitwa małżeńska, rodzinna praktykowane w tym czasie z większą gorliwością ubogacają nasze życie duchowe, umocnią naszą wspólnotę małżeńską, wspólnotę rodzinną. Obrzędy i zwyczaje Adwentowe mogą stanowić odbicie i przedłużenie liturgii parafialnej.

Jednym z najbardziej wymownych zwyczajów jest wieniec adwentowy z czterema świecami. Świece mogą się palić w czasie modlitwy rodzinnej, wspólnych spotkań i posiłków. Cztery świece symbolizujące cztery niedziele, są najczęściej w kolorach szat liturgicznych (trzy fioletowe, jedna różowa).

W całym Adwencie świece i lampiony posiadają bogatą symbolikę. Światło jest darem Boga „ wtedy to rzekł Bóg: niech się stanie światłość” (Rdz 1, 3). Głównie światło jest symbolem Chrystusa. Jeżeli nie mamy wieńca, możemy zapalać w czasie modlitw świecę roratną, jest to zazwyczaj wysoka świeca koloru białego, udekorowana zielenią (np. mirtem). Symbolizuje ona Maryję, która niesie światu w swoim łonie Chrystusa – prawdziwą Światłość.

Lampiony, np. wykonane przez dzieci są dobrą ilustracją do przypowieści Jezusa o roztropnych pannach, które oczekiwały przyjścia Oblubieńca. Zbliżanie się Świąt Bożego Narodzenia w wielu rodzinach oznaczane jest poprzez kalendarz adwentowy. Każdy dzień zawiera kartkę z umieszczonym cytatem z czytań, główną myślą dnia. Mogą być to czyste okienka, w które wpisywane będą myśli, zobowiązania, postanowienia.

Czas Adwentu to też okres przemiany naszych serc, pełnienia dobrych uczynków, temu celowi może służyć zwyczaj zaczerpnięty z Francji – siano dobrych uczynków. W pierwszą niedzielę Adwentu każde dziecko otrzymuje od rodziców pusty żłóbek. Odtąd każdego dnia, wieczorem przy modlitwie, dziecko robi rachunek sumienia i za każdy dobry uczynek wkłada jedną słomkę siana do żłóbka. Jest to dar dziecka dla Dzieciątka. W dzień Bożego Narodzenia dziecko budząc się ze snu, znajduje w swoim żłóbku figurkę Dzieciątka Jezus.

W dawnej Polsce istniał zwyczaj religijnych spotkań w długie adwentowe wieczory. Miały one formę wspólnej modlitwy w rodzinie, czytania Pisma Świętego, żywotów świętych. Obecnie żyjemy w innych warunkach kulturalno – bytowych. Stąd dzisiejsze wieczornice będą wyglądały inaczej. Może być to spotkanie domowników (a w naszym przypadku może kręgu), w czasie którego będziemy się modlili, śpiewali pieśni, czytali Pismo Święte, opowiadali, wspominali, recytowali poezję. Animatorami takiego spotkania winni być rodzice, by dostosować treści i formę do wieku dzieci. Wieczornica adwentowa stanie się wtedy formą katechezy rodzinnej, umocni więź rodzinną, sąsiedzką, w naszym kręgu, stanie się swego rodzaju ewangelizacją.

Punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych jest Wigilia Uroczystości Narodzenia Pańskiego.

Bogata obrzędowość tego dnia i wieczoru w połączeniu z modlitwą i Słowem Bożym tworzy przepiękną liturgię domowego Kościoła. Wieczorna wigilijna ma charakter wybitnie religijny.

Na centralnym miejscu w mieszkaniu

ustawiamy żłóbek z Dzieciątkiem Jezus. Stół nakrywamy białym obrusem. Pod obrusem umieszczamy siano. Stół przyozdabiamy igliwem, na centralnym miejscu kładziemy opłatek i otwartą księgę Ewangelii. Potrawy podawane na Wigilię to najczęściej : zupa rybna, albo migdałowa, albo barszcz, ryby różne, groch, kapusta, grzyby, kluski z makiem, owoce świeże i suszone. Zamiast chleba zwykłego jest kołacz pszenny.

Gdy zabłyśnie pierwsza gwiazda na niebie, na znak gwiazdy betlejemskiej rodzina gromadzi się wokół stołu. Jedno miejsce zostaje wolne, znak pamięci o zmarłych, podróżujących, którzy niespodziewanie mogą zapukać do drzwi.

Modlitwie i życzeniom powinien przewodniczyć ojciec – głowa rodziny. W czasie tej wieczery śpiewamy kolędy, opowiadamy dzieciom o starych zwyczajach bożonarodzeniowych. Wieczór ten choć zimowy powinien być ciepły i pełen radości.

Życzymy wszystkim owocnego przeżycia Adwentu i Świąt Bożego Narodzenia. Starajmy się czerpać z tradycji Kościoła i naszych rodzin. Dokładne opisy obrzędów i zwyczajów można znaleźć w „Rytuale rodzinnym”.

Szczęść Boże!
Agnieszka i Sebastian Piątkowscy

